

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>la înscrierea inițială la pensie</i> ” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice....	2–5	3.108/2019. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală strada Petőfi Sándor nr. 38, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Reduta/Vigadó, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică B	11–12
Decizia nr. 741 din 21 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	6–8	M.20. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.102/2012 privind sistemul de distincții militare din Ministerul Apărării Naționale	12–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		REPUBLICĂRI	
104. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare pavilioane din cazarma 429 București”	9	Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit	14–15
110. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Duchamp Félix Pierre	10		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
112. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius Silvian Dan, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 702**

din 31 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la înscrierea inițială la pensie” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Nicolae Gheorghită, Stela Sandu, Maria Chioc, Florea Miu, Emilian Gheorghită, Aurică Costache, Marin Ciculescu și Niculina Bănuță în dosarele nr. 4.210/109/2017, nr. 4.696/109/2017, nr. 5.425/109/2017, nr. 6.984/109/2017, nr. 6.342/109/2017, nr. 8.068/109/2017, nr. 8.212/109/2017 și nr. 8.332/109/2017 ale Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, respectiv de Eva Hanciuța în Dosarul nr. 3.457/108/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale. Aceste excepții de neconstituționalitate constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 706D/2018, nr. 890D/2018, nr. 1.353D/2018, nr. 1.354D/2018, nr. 1.696D/2018, nr. 1.795D/2018, nr. 1.855D/2018, nr. 2.225D/2018 și nr. 2.351D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea dosarelor Curții Constituționale nr. 890D/2018, nr. 1.353D/2018, nr. 1.354D/2018, nr. 1.696D/2018, nr. 1.795D/2018, nr. 1.855D/2018, nr. 2.225D/2018 și nr. 2.351D/2018 la Dosarul nr. 706D/2018, care a fost primul înregistrat, iar apoi, în temeiul dispozițiilor art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 31 octombrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 3 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.210/109/2017, Încheierea din 31 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.696/109/2017, încheierile din 13 septembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 5.425/109/2017 și nr. 6.984/109/2017, Încheierea din 9 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.342/109/2017, Încheierea din 6 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.068/109/2017, Încheierea din 7 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.212/109/2017 și Încheierea din 29 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.332/109/2017, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția fost ridicată de Nicolae Gheorghită, Stela Sandu, Maria Chioc, Florea Miu, Emilian Gheorghită, Aurică Costache, Marin Ciculescu și Niculina Bănuță cu prilejul soluționării unor cauze în care au solicitat

recalcularea pensiei, cu includerea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010.

4. Prin Încheierea din 17 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.457/108/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Eva Hanciuța cu prilejul soluționării unei cauze în care a solicitat recalcularea pensiei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010, care prevăd că indicii de corecție a punctajului mediu anual în funcție de care se calculează pensia se acordă la „*înscrierea inițială la pensie*”, sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că se aplică și persoanelor care au obținut pensie de invaliditate înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, cu efectul excluderii acestora de la acordarea acestui indice cu prilejul calculării pensiei pentru limită de vârstă în condițiile acestei din urmă legi. În acest sens precizează că pensia de invaliditate nu poate fi apreciată ca o înscriere inițială la pensie, având în vedere atât caracterul aleatoriu al acesteia, cât și principiul egalității prevăzut de dispozițiile art. 2 lit. d) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora tuturor participanților la sistemul public de pensii, contribuabili și beneficiari, aflați în aceeași situație juridică, trebuie să li se asigure un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege. În caz contrar este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece elementul aleatoriu al pierderii capacității de muncă nu justifică un tratament diferit între persoanele pentru care Legea nr. 263/2010 prevede aceleași condiții de pensionare pentru limită de vârstă.

6. Autorii excepției amintesc că rațiunea instituirii indicelui de corecție a fost aceea de atenuare a efectelor negative generate de modul inițial de calcul al pensiei, care determină pentru toate persoanele care intră sub incidența noii legi un punctaj mediu anual mai mic prin creșterea stagiului complet de cotizare.

7. Totodată, autorii excepției susțin că pensia pentru limită de vârstă este una de sine stătătoare și nu decurge din pensia de invaliditate, modul de stabilire intrând sub incidența art. 95 din Legea nr. 263/2010.

8. De asemenea, autorii invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, în sensul că legiuitorul nu poate impune condiții nerezonabile pentru persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și a accidentelor care nu au legătură cu munca în privința acordării pensiei de invaliditate.

9. Autorii excepției consideră că cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017 și Decizia nr. 29 din 14 mai 2018 sunt neconstituționale, întrucât interpretează dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 în sensul care produce efectele neconstituționale criticate.

10. În sfârșit, invocă dispozițiile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 care asimilează stagiului de cotizare perioada în care asiguratul a primit pensia de invaliditate, considerând că aceasta este un argument în plus în favoarea faptului că

acordarea acestei pensii nu poate fi considerată ca înscriere inițială la pensie.

11. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă**, în dosarele nr. 4.210/109/2017, nr. 4.696/109/2017, nr. 5.425/109/2017, nr. 6.984/109/2017 și nr. 8.212/109/2017, apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

12. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă**, în dosarele nr. 6.342/109/2017, nr. 8.068/109/2017, nr. 8.212/109/2017 și nr. 8.332/109/2017, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul de lege criticat fiind contrar art. 16 alin. (1) din Constituție în măsura în care nu se interpretează în sensul că se aplică tuturor categoriilor de beneficiari ale căror drepturi de pensie pentru limită de vârstă se stabilesc potrivit Legii nr. 263/2010. Astfel, arată că interpretarea sintagmei „*înscrierea inițială la pensie*” ca referindu-se la înscrierea pentru prima oară la orice categorie de pensie tinde să discrimineze persoanele care, datorită atingerii vârstei cerute de legea nouă, sunt supuse calculării drepturilor lor potrivit regulilor reglementate de aceasta, însă sunt exceptate de la a beneficia de corecția adusă cuantumului rezultat, prin aplicarea art. 170, deși se află în situația egală de a ajunge la un calcul defavorizant pentru a cărui înlăturare acest text a fost edictat. Aceleași reguli de calcul al pensiei nu pot fi aplicate diferit pensionarilor pentru simplul fapt că au mai beneficiat anterior de drepturi de pensie, fie de invaliditate, fie anticipată, stabilite sub imperiul altor reguli, cele ale Legii nr. 19/2000, căci scopul legii este acela de a reface diferența de punctaj, și nu de a acorda indicele de corecție doar după criteriul vârstei sau al datei pensionării. În caz contrar, s-ar introduce un criteriu de diferențiere constând în data inițială a pensionării, cu consecința excepției de la norma de protecție, contrar voinței legiuitorului.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit unora dintre încheierile de sesizare, dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, în timp ce, potrivit altora, doar dispozițiile alin. (1) și (3) din acest articol de lege. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, criticile de neconstituționalitate privesc sintagma „*la înscrierea inițială la pensie*” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, care, în redactarea sa integrală, are următorul cuprins: „*Indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie.*”

17. Autorii excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind dreptul de acces la justiție și art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției sunt persoane care au beneficiat de pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dar au îndeplinit condițiile pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010. Potrivit art. 82 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, „*la data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, pensia de invaliditate devine pentru limită de vârstă*”. Dispozițiile art. 94 alin. (1) și ale art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 prevăd, ca regulă, că determinarea cuantumului pensiei se realizează prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie, iar punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5 la această lege.

19. Critica de neconstituționalitate pe care autorii excepției o formulează are în vedere interpretarea sintagmei „*la înscrierea inițială la pensie*” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, interpretare potrivit căreia data înscrierii inițiale la pensie este considerată nu doar aceea când se solicită acordarea pensiei pentru limită de vârstă, dar și aceea când o persoană solicită pensionarea anticipată, anticipată parțial ori acordarea pensiei de invaliditate. Efectul acestei interpretări pentru autorii excepției este acela că, obținând o pensie de invaliditate în temeiul legislației anterioare Legii nr. 263/2010, nu mai pot beneficia de acordarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 alin. (1) din acest din urmă act normativ cu prilejul stabilirii pensiei pentru limită de vârstă, în condițiile Legii nr. 263/2010.

20. Cu privire la aceste susțineri, Curtea observă că, prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „*Dacă se aplică, la momentul emiterii deciziei de pensie pentru limită de vârstă, indicele de corecție conform art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în contextul emiterii unei decizii de pensionare anticipată sub imperiul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, decizie care nu a fost niciodată pusă în plată?*”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 4 decembrie 2017, paragrafele 62—68, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut: „*Din interpretarea sistematică și teleologică a textelor de lege menționate rezultă că data înscrierii inițiale la pensie este cea care rezultă din prima decizie de pensionare anticipată, că plata acesteia se suspendă pe perioada în care asiguratul se află în una dintre situațiile prevăzute de lege și că la împlinirea vârstei de pensionare pentru limită de vârstă pensia anticipată se transformă în pensie pentru limită de vârstă prin adăugarea perioadelor asimilate și a eventualelor stagii de cotizare realizate în perioada de anticipare. Altfel spus, recalcularea cuantumului pensiei anticipate prin adăugarea altor stagii de cotizare realizate după pensionarea anticipată nu conduce la nașterea unui alt drept inițial la pensie, ci doar la recalcularea cuantumului acesteia, ca urmare a transformării pensiei dintr-o categorie în alta.[...] În situațiile în care dreptul inițial la pensie s-a născut anterior intrării în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010, indicele de corecție nu este aplicabil, fiind fără relevanță juridică nepunerea în plată a deciziei de pensionare sub aspectul stabilirii datei la care s-a născut dreptul inițial la pensie întrucât, potrivit textelor sus-menționate, a operat doar suspendarea efectelor deciziei de pensionare cu privire la plata drepturilor bănești.*”

21. Prin Decizia nr. 29 din 14 mai 2018 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor

art. 170 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 5 iulie 2018, paragraful 71, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că „nu se poate reține niciun argument pentru care Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, să nu se aplice în ceea ce privește modul de interpretare a art. 170 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 tuturor categoriilor de pensii, deci și pensiilor de invaliditate.”

22. Față de cele mai sus arătate, Curtea Constituțională reține că, prin dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010, legiuitorul a prevăzut aplicarea unui indice de corecție la punctajul mediu anual pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi. Din expunerea de motive la Legea nr. 263/2010 nu reies în mod evident motivele care au justificat această soluție legislativă. Acestea sunt însă clarificate în expunerea de motive la Legea nr. 3/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013, în care s-a reținut că: „Articolul 170 din Legea nr. 263/2010 cuprinde reglementări privind stabilirea unui indice de corecție pentru categoriile de pensionari ale căror drepturi au fost stabilite începând cu 1 ianuarie 2011. Indicele de corecție este determinat în raport de anumiți indicatori ce urmează a fi comunicați de Institutul Național de Statistică. Conform legislației anterioare, punctajul mediu anual se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare; stagiul complet de cotizare conform legislației în vigoare în perioada 1 aprilie 2001—1 ianuarie 2011 era cuprins între 25—28 ani pentru femei și între 30—32 ani pentru bărbați. Conform legislației în vigoare, punctajul mediu anual se determină în mod similar cu precizarea că, stagiul complet de cotizare, conform legislației în vigoare, este cuprins între 28—35 de ani pentru femei și între 32—35 ani pentru bărbați. Raportând numărul de puncte realizate de asigurat la un stagiul complet de cotizare mai mare rezultă un punctaj mediu anual mai mic și, pe cale de consecință un quantum al pensiei mai mic.”

23. Prin urmare, Curtea reține că indicele de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010 reprezintă o măsură prin care legiuitorul a urmărit să compenseze consecințele negative în ceea ce privește quantumul pensiei pe care condițiile referitoare la stagiul complet de cotizare reglementate de Legea nr. 263/2010 le au în raport cu cele stabilite prin Legea nr. 19/2000.

24. Intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 a avut loc la data de 1 ianuarie 2013. Astfel, art. 193 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 a prevăzut intrarea în vigoare a art. 170 din aceeași lege la 1 ianuarie 2012, iar, ulterior, termenul de intrare în vigoare a fost prorogat la data de 1 ianuarie 2013, prin dispozițiile art. II art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, cu modificările ulterioare. La data de 23 ianuarie 2013 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, care a modificat prin art. I pct. 3 modul de calcul al indicelui de corecție prevăzut

de art. 170 din Legea nr. 263/2010, în sensul că acesta se obține „ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie, actualizată cu rata medie anuală a inflației pe anul 2011”. Ulterior, prin acte normative distincte, avându-se în vedere formula de calcul astfel stabilită, s-au stabilit periodic diferite valori ale indicelui de corecție.

25. Dispozițiile art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 prevăd că aplicarea indicelui de corecție se face o singură dată, „la înscrierea inițială la pensie”, subliniindu-se faptul că acest beneficiu nu se poate acorda de mai multe ori, în mod cumulativ. Astfel, persoanele care s-au pensionat anticipat, anticipat parțial sau au obținut o pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 263/2010, beneficiind de dispozițiile art. 170 din acest act normativ, nu pot solicita aplicarea încă o dată a indicelui de corecție cu prilejul stabilirii pensiei pentru limită de vârstă, atunci când îndeplinesc condițiile legale pentru acordarea acesteia.

26. În ceea ce îi privește pe autorii excepției însă, Curtea observă că aceștia au obținut o pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, dar îndeplinirea condițiilor pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă a avut loc după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, fiind supuși condițiilor de stagiul complet de cotizare prevăzute de această lege. Prin urmare, aceștia nu beneficiază de aplicarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010, întrucât înscrierea inițială la pensie s-a făcut potrivit legislației anterioare, care nu prevedea acordarea acestui beneficiu.

27. În consecință, Curtea constată că se creează o diferență de tratament juridic între persoanele care au obținut inițial o pensie de invaliditate potrivit Legii nr. 19/2000 în raport cu persoanele care au obținut același tip de pensie în temeiul Legii nr. 263/2010, din perspectiva condițiilor de calcul al pensiei pentru limită de vârstă stabilită, care se acordă, în ambele situații, în condițiile Legii nr. 263/2010.

28. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, sau Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011.

29. Referitor la interzicerea discriminării, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 4 noiembrie 2008, pronunțată în Cauza *Carson și alții împotriva Regatului Unit*, a reținut că „articolul 14 oferă protecție împotriva oricăror discriminări în exercițiul drepturilor și libertăților garantate de Convenție, dar orice diferență nu semnifică, în mod automat, încălcarea sa. Pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile beneficiază de un tratament preferențial și că distincția nu își găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă. În acest sens, statele părți beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicabile, întinderea acestei marje depinzând de circumstanțele concrete ale fiecărei situații. O distincție de tratament privitoare la un drept prevăzut de Convenție nu trebuie numai să urmărească un scop legitim, trebuie în același timp să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.”

30. Prin urmare, având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea Constituțională urmează să analizeze dacă a existat un scop legitim pentru instituirea unui tratament juridic distinct și dacă se poate constata un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

31. În consecință, Curtea amintește că reglementarea art. 170 din Legea nr. 263/2010 privitoare la aplicarea unui indice de corecție s-a realizat ca o măsură compensatorie pentru persoanele care se pensionează în temeiul acestei legi în raport cu cele care s-au pensionat în temeiul Legii nr. 19/2000, care au beneficiat de condiții mai favorabile, existând, prin urmare, o justificare obiectivă a faptului că acest indice de corecție nu se aplică și persoanelor aflate în ultima ipoteză. De altfel, și Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011.

32. Cu toate acestea, Curtea observă că, în ceea ce privește situația particulară a autorilor excepției, respectiv cea a persoanelor care au obținut o pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, dar au îndeplinit condițiile pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, rațiunile mai sus amintite nu își păstrează valabilitatea. Astfel, Curtea constată, în primul rând, că acordarea pensiei de invaliditate este justificată de apariția unor elemente obiective, aleatorii, ce nu sunt supuse voinței ori alegerii asiguratului. În acest sens, prin Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012, Curtea a arătat că „în privința pensiei de invaliditate, rațiunile care stau la baza reglementării unei vârste standard de pensionare sau a unui stagi de cotizare minim ori complet nu mai subsistă. Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și a accidentelor care nu au legătură cu munca este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză, astfel încât stabilirea unei vârste și a unui stagi minim de cotizare de la care poate fi acordată pensia de invaliditate nu se justifică. Condițiile pe care legiuitorul trebuie să le impună în acest caz trebuie să vizeze strict stagiul de cotizare deja realizat, astfel încât, indiferent de vârsta asiguratului, acesta să poată beneficia de o pensie de invaliditate potrivit

contribuției realizate. În acest fel, pensia de invaliditate își păstrează natura juridică a unei prestații de asigurări sociale, nefiind transformată într-una socială.”

33. Prin urmare, Curtea reține că solicitarea acordării pensiei de invaliditate înaintea împlinirii condițiilor de stagi și vârstă necesare acordării pensiei pentru limită de vârstă nu a reprezentat o manifestare de voință a asiguratului pentru obținerea dreptului la pensie în condiții mai favorabile, ci este consecința unor evenimente imprevizibile, cu efecte negative asupra capacității de muncă a persoanei în cauză.

34. Mai mult, Curtea observă că la data stabilirii pensiei pentru limită de vârstă, potrivit Legii nr. 263/2010, atât pentru persoanele care au obținut pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, cât și pentru cele care au obținut același tip de pensie în temeiul Legii nr. 263/2010, se va avea în vedere stagiul complet de cotizare prevăzut de această din urmă lege. Așa fiind, persoanele care au obținut pensie de invaliditate potrivit legislației anterioare nu beneficiază de niciun avantaj obținut în temeiul Legii nr. 19/2000, astfel încât excluderea acestora de la aplicarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010 nu este justificată în mod obiectiv și rațional.

35. În concluzie, având în vedere cele mai sus reținute, Curtea constată că, în ceea ce privește persoanele care au obținut pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, interpretarea sintagmei „*la înscrierea inițială la pensie*”, cuprinsă în conținutul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în sensul că acestora nu li se acordă indicele de corecție prevăzut la alin. (1) al aceluiași articol de lege cu prilejul stabilirii pensiei pentru limită de vârstă în condițiile de stagi de cotizare și vârstă legală de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010 creează un tratament juridic diferit, care nu este susținut de o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind astfel contrar prevederilor constituționale care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor. Prin urmare, Curtea apreciază că această sintagmă legală este constituțională doar în măsura în care se interpretează că pentru persoanele care au obținut pensie de invaliditate potrivit Legii nr. 19/2000 înscrierea inițială la pensie se referă la momentul când stabilirea pensiei a avut loc pentru prima oară în condițiile Legii nr. 263/2010, respectiv atunci când a fost acordată pensia pentru limită de vârstă.

36. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Gheorghiuță, Stela Sandu, Maria Chioc, Florea Miu, Emilian Gheorghiuță, Aurică Costache, Marin Ciculescu și Niculina Bănuță în dosarele nr. 4.210/109/2017, nr. 4.696/109/2017, nr. 5.425/109/2017, nr. 6.984/109/2017, nr. 6.342/109/2017, nr. 8.068/109/2017, nr. 8.212/109/2017 și nr. 8.332/109/2017 ale Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, respectiv de Eva Hanciuța în Dosarul nr. 3.457/108/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și constată că sintagma „*la înscrierea inițială la pensie*” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este constituțională, în ceea ce privește beneficiarii pensiilor de invaliditate, în măsura în care se interpretează că se referă la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă prin aplicarea, pentru prima oară, a condițiilor de vârstă legală de pensionare și stagi complet de cotizare prevăzute de Legea nr. 263/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 741

din 21 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Eduard Moldovanu în Dosarul nr. 7.648/99/2016 al Tribunalului Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.455D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că revine legiuitorului competența de a legifera în sensul celor arătate în criticile formulate, sens în care invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 6 iunie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.648/99/2016, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**. Excepția a fost ridicată de Eduard Moldovanu într-o cauză penală privitoare la „săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 289 alin. (1) Cod penal și aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal, abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că legiuitorul nu a stabilit un prag valoric minim al „pagubei” și al „folosului necuvenit” în reglementarea dată infracțiunii de abuz în serviciu și care să o delimiteze de

celelalte forme de răspundere juridică. Se invocă lipsa de previzibilitate și lipsa de claritate a normei penale privind infracțiunea de abuz în serviciu raportat la tipul de răspundere juridică aplicabil în funcție de fapta funcționarului public ce cauzează paguba instituției. Se invocă motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, paragrafele 69—76, arătându-se că obligă legiuitorul ca la incriminarea faptei de abuz în serviciu să facă mai multe diferențieri între formele de vinovăție, gradul de vătămare a intereselor persoanelor, gradul de pericolozitate raportat la valoarea socială apărută, proporționalitatea și justețea sancțiunii, necesitatea unei sancțiuni penale față de impactul asupra societății realizat prin fapta în sine.

6. **Tribunalul Iași — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal este inadmisibilă, deoarece obligația de a reglementa un prag valoric al pagubei și intensitatea vătăării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei incriminate în cuprinsul normei penale intră în sarcina legiuitorului, și nu în sarcina Curții Constituționale, aspect care rezultă și din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 392 din 6 iunie 2017. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, instanța consideră că aceasta este neîntemeiată, făcând trimitere la argumentele Deciziei nr. 392 din 6 iunie 2017, paragrafele 58—60, și Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, paragrafele 86—90.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal este inadmisibilă, deoarece legiuitorul are obligația de a reglementa pragul valoric al pagubei și intensitatea vătăării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei, iar această atribuție nu intră în competența Curții Constituționale. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 este neîntemeiată, deoarece prin modul în care a fost incriminată constituie o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Arată că asupra unor critici similare Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 405/2016 și nr. 392/2017, precum și faptul că prin Decizia nr. 392/2017 Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în

mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu*, precum și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 297 din Codul penal: „(1) *Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*”;

— Art. 13² din Legea nr. 78/2000: „*În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.*”

13. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul respectării obligatorii a Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la principiul egalității cetățenilor în fața legii, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și în art. 124 alin. (1) referitor la înfiptuirea justiției. Se invocă de asemenea dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile art. 19 — *Abuzul de funcții* din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției adoptată la New York, ratificată prin Legea nr. 365/2004.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat aceleași dispoziții legale, prin raportare la dispoziții constituționale și din tratate internaționale, precum și față de critici similare, iar prin Decizia nr. 515 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 29 octombrie 2018, a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

15. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 246 din

Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*” și că a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000. Curtea a mai reținut că ulterior, având în vedere natura diferită a criticilor de neconstituționalitate, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, pronunțând în acest sens Decizia nr. 697 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 2 martie 2018, prin care, cu referire la dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, a observat că Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 reprezintă o decizie interpretativă, astfel încât excepția de neconstituționalitate vizând înțelesul normei juridice care nu a fost exclus cadrului constituțional prin decizia anterioară poate face obiectul controlului de constituționalitate (a se vedea paragrafele 14 și 15). Curtea constată că și în prezenta cauză autorul formulează critici care vizează însăși existența normativă a art. 297 alin. (1) din Codul penal, prin prisma faptului că legiuitorul nu a intervenit asupra acestuia, după pronunțarea Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016. Sub acest aspect, Curtea a constatat că „excepția de neconstituționalitate este admisibilă și urmează a fi analizată pe fond”, concluzie valabilă și în prezenta cauză (a se vedea paragraful 15 din aceeași decizie).

16. În continuare, Curtea observă că examinând critici similare vizând art. 297 alin. (1) din Codul penal, a reținut necesitatea reglementării de către legiuitor a unui prag al pagubei produse prin săvârșirea infracțiunii și circumstanțierea vătămării produse prin comiterea faptei, elemente în funcție de care să se aprecieze incidența sau nu a legii penale. De asemenea a constatat că nu are competența de a complini acest viciu normativ, întrucât și-ar depăși atribuțiile legale, acționând în sfera exclusivă de competență a legiuitorului primar sau delegat. În consecință, ținând seama de dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și de cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*În România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”, Curtea a subliniat că legiuitorul are obligația de a reglementa pragul valoric al pagubei și intensitatea vătămării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei în cuprinsul normelor penale referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu, pasivitatea acestuia fiind de natură să determine apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (Decizia nr. 697 din 7 noiembrie 2017, precitată, paragrafele 17—19, cu trimitere la Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragraful 55).

17. Curtea a mai constatat că aspectele mai sus invocate sunt de natură a conferi un caracter proporțional reglementării criticate, prin mecanismele specifice controlului de constituționalitate (Decizia nr. 697 din 7 noiembrie 2017, precitată, paragraful 18), aceste considerente cuprinse în deciziile invocate fiind „de natură a asigura, totodată, claritate, precizie și previzibilitate reglementării criticate, punând dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) și, de asemenea, cu

cele ale art. 23 alin. (12) din Constituție și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la principiul legalității incriminării și a pedepsei” (Decizia nr. 515 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 18). În același sens, Curtea a reținut că „pronunțarea unei decizii sub rezervă de interpretare de către Curtea Constituțională nu conduce la imprevizibilitatea normei asupra căreia poartă decizia; din contră, decizia Curții clarifică aspectele de constituționalitate din cuprinsul acesteia. Desigur, este de dorit ca legiuitorul să intervină și să adopte actul de punere de acord a textului care a făcut obiectul deciziei de admitere a Curții Constituționale, însă, chiar în lipsa adoptării unui asemenea act, textul de incriminare rămâne în vigoare din punct de vedere normativ, cu corectivul adus prin decizia sub rezervă de interpretare anterioară, și, în consecință, poate fi aplicat. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție” (Decizia nr. 217 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 10 septembrie 2019, paragraful 71).

18. Referitor la pretinsa încălcare, prin același text din Codul penal, a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în condițiile prevăzute în ipoteza normei de incriminare analizate, motiv pentru care acestea nu contravin principiului egalității în drepturi (Decizia nr. 515 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 20).

19. În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000, Curtea a reținut că aceasta constituie, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu. Curtea a observat că în legislația penală, în raport cu elementele componente, pot exista norme complete și norme incomplete, acestora din urmă lipsindu-le fie dispoziția, fie sancțiunea, fie elemente ale acestora, pe care le împrumută din conținutul altor norme. În legătură cu normele de trimitere, Curtea, prin Decizia nr. 82 din 20 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 martie 1996, a statuat că trimiterea de la un text de lege la altul, în cadrul aceluiași act normativ sau din alt act normativ, este un procedeu

frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. Pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă prevedere legală, în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative. Efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul normei care face trimitere. Se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al normei care face trimiterea cu prescripțiile celuilalt text. În lipsa unei atari operații, legiuitorul ar fi încadrat, evident, acest text în forma scrisă a textului care face trimitere. Astfel, potrivit art. 5 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, „(1) *Atunci când o normă penală face trimitere la o altă normă determinată, de la care împrumută unul sau mai multe elemente, modificarea normei completatoare atrage și modificarea normei incomplete*”. Prin urmare, analiza întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 trebuie să se raporteze la dispozițiile art. 246, art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, astfel cum acestea au fost reconfigurate prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 și Decizia nr. 397 din 13 iunie 2017, dispoziția criticată fiind o normă incompletă, de trimitere (Decizia nr. 515 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 21, cu trimitere și la Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată).

20. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenție, Curtea a constatat că acestea nu sunt aplicabile în cauză, întrucât dispozițiile legale criticate reprezintă norme de drept penal substanțial, iar garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal (Decizia nr. 515 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 22).

21. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eduard Moldovanu în Dosarul nr. 7.648/99/2016 al Tribunalului Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare pavilioane din cazarma 429 București”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare pavilioane din cazarma 429 București”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării

Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă
Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 4 februarie 2020.
Nr. 104.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare pavilioane din cazarma 429 București”

Titular: Ministerul Apărării Naționale

Beneficiar: Direcția domeniului și infrastructuri — pentru perioada realizării investiției

Beneficiar final: Statul Major al Forțelor Aeriene

Amplasament: str. Fabrica de Glucoză nr. 2—4, sectorul 2, București

Indicatorii tehnico-economici:

1. Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 3.08.2018, 1 euro = 4,6206 lei) din care:		mii lei	98.273
— construcții-montaj		mii lei	69.375
2. Eșalonarea investiției: INV/C + M	— Anul I	<u>INV</u> C + M	<u>mii lei</u> 18.000 11.000
	— Anul II	<u>INV</u> C + M	<u>mii lei</u> 37.000 27.000
	— Anul III	<u>INV</u> C + M	<u>mii lei</u> 25.000 18.000
	— Anul IV	<u>INV</u> C + M	<u>mii lei</u> 18.273 13.375
3. Capacități (în unități fizice):			
— consolidare și modernizare		mpAd	7.772,64
— construcții noi		mpAd	2.763,40
4. Durata de execuție a investiției		luni	40

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea cetățeniei române domnului Duchampt Félix Pierre

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13¹ alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Duchampt Félix Pierre, cetățean francez, fiul lui Jean-François și Marie-Christine, născut la data de 5 septembrie 1989 în localitatea Clermont-Ferrand, Franța, având domiciliul actual în Franța, Ceyrat, str. Avenue de Beaulieu nr. 2 Bis, 63122, cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

București, 4 februarie 2020.
Nr. 110.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius Silvian Dan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză

Având în vedere propunerea președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, formulată prin Adresa nr. 290/N.C.S./31.01.2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/2.272/A.T./31.01.2020, precum și Adresa nr. 4.363/2020 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Silvian Dan, funcționar public de conducere, director executiv adjunct în cadrul Direcției Județene pentru Sport și Tineret Vâlcea, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 10 februarie 2020.
Nr. 112.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală strada Petőfi Sándor nr. 38, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Reduta/Vigadó, în categoria II — arhitectură, m—monument, grupa valorică B

Având în vedere Referatul nr. 6.653/2016 din 15 noiembrie 2017 a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea Redutei/Vigadó, situată în str. Petőfi Sándor, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita, în Lista monumentelor istorice ca monument istoric m — monument, categoria II — arhitectură, grupa valorică B,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Reduta/Vigadó, latura nordică înscrisă în extrasul de Carte funciară nr. 52.847 Miercurea-Ciuc cu nr. 52.847-C1, imobil situat la adresa poștală strada Petőfi Sándor nr. 38, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice LMI HG-II-m-B-21141.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 1 noiembrie 2019.
Nr. 3.108.

ANEXĂ

Zona de protecție în coordonate stereo 70 a monumentului istoric Reduta/Vigadó, str. Petőfi Sándor nr. 38, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita

X	Y
561944.66	540055.19
564976.77	540038.02
561987.69	540032.24
562205.52	540064.32
562018.67	540057.81
562026.05	540048.88
562028.92	540052.09
562044.68	540076.38
562047.20	540073.95
562063.68	540054.62
562068.67	540058.17
562076.90	540061.84
562076.02	540063.90
562091.13	540069.50
562090.27	540072.10
562100.95	540075.57
562094.98	540095.80
562116.25	540100.99

X	Y
562124.53	540070.21
562142.63	540074.92
562154.18	540029.79
562165.37	540032.41
562158.46	540052.09
562164.86	540054.15
562165.44	540050.82
562177.35	540055.20
562181.51	540050.10
562187.92	540051.94
562177.89	540097.93
562180.11	540126.91
562170.95	540176.12
562157.78	540174.55
562157.11	540196.29
562186.74	540197.93
562183.33	540236.10
562150.88	540233.64

X	Y
562141.33	540233.47
562141.21	540234.21
562114.55	540231.95
562107.81	540231.63
562090.83	540230.81
562082.65	540230.72
562065.17	540228.27
562053.86	540225.79
562048.37	540224.94
562049.73	540213.02
562042.56	540212.23
562043.00	540209.73
562037.95	540209.15
562038.48	540203.98
562027.21	540202.77
562208.96	540199.20

X	Y
562004.00	540198.61
562000.91	540225.95
561992.20	540225.49
561977.83	540196.82
561978.12	540192.86
561979.07	540190.78
561977.09	540182.77
561972.29	540168.44
561964.18	540168.95
561949.75	540140.43
561951.15	540137.84
561967.06	540130.28
561961.25	540117.33
561957.61	540090.37
561949.58	540064.60

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.102/2012 privind sistemul de distincții militare din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea prevederilor art. 56 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.102/2012 privind sistemul de distincții militare din Ministerul Apărării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 19 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:**

„c¹) Emblema de Onoare a Secretariatului general;”.

2. **La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Pe aversul emblemelor de onoare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b¹)—j) este reprezentat, după caz, însemnul heraldic al Departamentului pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale, Departamentului pentru armamente, Departamentului pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului, Direcției generale de informații a apărării, Secretariatului general, Direcției generale management resurse umane, Direcției generale financiar-contabile, Direcției de prevenire și investigare a corupției și fraudelor, Direcției informare și relații publice, Corpului de control și inspecție, Direcției generale juridice, Direcției audit intern, Direcției domenii și infrastructuri, Direcției medicale, Casei de pensii sectoriale a Ministerului Apărării Naționale sau scutul heraldic al categoriilor de forțe ale armatei ori al comandamentelor subordonate Statului Major al Apărării, înalt de 35 mm, înconjurat de o cunună de lauri deschisă, lată de 10 mm. În deschiderea cununii de lauri este dispusă central o cruce. Deasupra cununii de lauri este

dispusă central plăcuța superioară, cu dimensiunile 20 mm x 10 mm, pe care este înscris, în relief, cu majuscule, cuvântul «ONOARE». De plăcuță este atașat dispozitivul de prindere compus din două inele.”

3. **La articolul 11 alineatul (5), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(5) Pe reversul emblemelor de onoare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b¹)—k) este reprezentată aceeași cunună de lauri, cu o cruce în deschiderea acesteia. Cuvântul «ONOARE» este scris și pe reversul plăcuței superioare, în relief, cu același tip de caractere. Pe reversul emblemelor, central, sunt scrise în relief cu majuscule, cu litere înalte de 3 mm, următoarele denumiri specifice:”.

4. **La articolul 11 alineatul (5), după litera a³) se introduce o nouă literă, litera a⁴), cu următorul cuprins:**

„a⁴) EMBLEMA DE ONOARE A SECRETARIATULUI GENERAL;”.

5. **La articolul 11 alineatul (6), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:**

„b¹) de culoare albastră, cu două benzi de 5 mm de culoare galbenă, dispuse central, cu bandă argintie de 5 mm între ele, pentru Emblema de Onoare a Secretariatului general;”.

6. **După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 17¹. — Emblema de Onoare a Secretariatului general se conferă prin ordin de către secretarul general din proprie

considerație sau la propunerile șefilor structurilor din componența Secretariatului general, ale șefilor structurilor centrale ori subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale sau la solicitarea președinților structurilor asociative ale cadrelor militare în rezervă/retragere ori ale veteranilor de război, pentru îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor și pentru devotamentul dovedit în sprijinul structurilor de secretariat, astfel:

a) personalului militar, personalului civil și structurilor de specialitate din Ministerul Apărării Naționale, militarilor în rezervă

și în retragere, veteranilor de război, precum și altor persoane fizice și juridice române;

b) militarilor, precum și altor persoane fizice și juridice din străinătate.”

7. După anexa nr. 3 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 31, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă

București, 31 ianuarie 2020.
Nr. M.20.

ANEXĂ*)
(Anexa nr. 31 la Ordinul M.102/2012)

EMBLEMA DE ONOARE A SECRETARIATULUI GENERAL

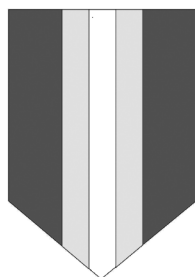
AVERS

REVERS

PANGLICA

INSIGNA-SIMBOL

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

REPUBLICĂRI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDINUL Nr. 27/2010*) pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit

Art. 1. — (1) Se aprobă reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, cuprinse în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.**)

(2) Reglementările prevăzute la alin. (1) se aplică împreună cu Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, precum și cu alte prevederi legale aplicabile, în scopul asigurării unui grad ridicat de transparență și comparabilitate a situațiilor financiare.

(3) Reglementările prevăzute la alin. (1) transpun parțial prevederile aplicabile instituțiilor de credit, care nu contravin Standardelor Internaționale de Raportare Financiară, din următoarele directive:

a) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 182 din 29 iunie 2013;

b) Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 330 din 15 noiembrie 2014;

c) Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L, nr. 372 din 31 decembrie 1986, cu modificările și completările ulterioare¹;

d) Directiva 89/117/CEE a Consiliului din 13 februarie 1989 privind obligațiile în materie de publicare a documentelor contabile anuale a sucursalelor, stabilite într-un stat membru, ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare cu sediul social în afara respectivului stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L, nr. 44 din 16 februarie 1989.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, *Standardele Internaționale de Raportare Financiară*, denumite în continuare *IFRS*, reprezintă standardele adoptate potrivit procedurii prevăzute la art. 6 paragraful 2 din Regulamentul nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică următoarelor entități, denumite în înțelesul prezentului ordin *instituții de credit*:

- băncilor, persoane juridice române;
- organizațiilor cooperatiste de credit;
- băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ;
- băncilor de credit ipotecar;
- sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine;
- sucursalelor din străinătate ale instituțiilor de credit, persoane juridice române.

(2) În înțelesul prezentului ordin, entitățile prevăzute la alin. (1) lit. a) — d) reprezintă entități de interes public.

Art. 4. — Persoanele care asigură administrarea și/sau conducerea instituțiilor de credit, directorii economici, contabilii-șefi sau alte persoane care au obligația gestionării instituției de credit trebuie să asigure măsurile necesare pentru aplicarea corespunzătoare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — (1) Situațiile financiare anuale individuale conforme cu IFRS întocmite de instituțiile de credit sunt auditate statutar potrivit legii.

(2) Fac obiectul auditului statutar, potrivit legii, și situațiile financiare anuale consolidate conforme cu IFRS întocmite de instituțiile de credit, în calitate de societăți-mamă.

(3) Situațiile financiare prevăzute la alin. (1) și (2) se transmit Băncii Naționale a României în termenul prevăzut de reglementările legale în vigoare.

(4) Începând cu exercițiul financiar al anului 2012, instituțiile de credit depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice o raportare anuală întocmită pe baza datelor din evidența contabilă. Formatul standardizat, conținutul și termenul de depunere al acestei raportări vor fi stabilite prin reglementări emise de Banca Națională a României.

Art. 6. — (1) La transpunerea soldurilor conturilor contabile din balanța de verificare întocmită pentru 31 decembrie 2011 în conturile de deschidere ale exercițiului financiar al anului 2012, instituțiile de credit vor întocmi o situație care va cuprinde diferențele dintre valorile înscrise în balanța de verificare întocmită pentru 31 decembrie 2011 și cele înregistrate în conturile de deschidere ale exercițiului financiar al anului 2012, însoțite de explicații detaliate privind natura acestora, precum și modul de transpunere a sumelor în conturile prevăzute de reglementările cuprinse în anexa nr. 1***). Totodată, se vor prezenta modificările aduse politicilor contabile generate de trecerea la aplicarea IFRS.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) se depune de către instituțiile de credit, persoane juridice române, la Banca Națională a României — Direcția supraveghere, împreună cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2011, întocmite în conformitate cu Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebankare și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 130 de zile calendaristice de la încheierea exercițiului financiar al anului 2011, precum și la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar al anului 2011.

(3) Situația menționată la alin. (1) se depune de către sucursalele din România ale instituțiilor cu sediul în alt stat membru al Uniunii Europene și de cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 243 din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebankare și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu informațiile suplimentare privind activitatea proprie, prevăzute la pct. 241 din respectivele reglementări, la autoritățile și în termenele prevăzute la alin. (2). În alte cazuri decât cel prevăzut la pct. 243 din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebankare și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008, cu modificările și completările ulterioare, sucursalele din România ale instituțiilor de credit cu sediul într-un stat nemembru al Uniunii Europene vor depune situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie, însoțite de situația menționată la alin. (1).

(4) În cazul în care ultima zi a termenelor de depunere prevăzute la alin. (2) este o zi nelucrătoare, situațiile respective se vor depune cel târziu până în prima zi lucrătoare ulterioară acesteia.

Art. 7. — Concordanțele dintre conturile din planul de conturi prevăzută de reglementările cuprinse în anexa nr. 1^{***}) și conturile corespunzătoare prevăzute de Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancaire și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008, cu modificările și completările ulterioare, sunt prezentate în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin. ^{**})

Art. 8. — Banca Națională a României va urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 9. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012. ^{****})

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile care nu sunt încorporate în textul republicat al Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

— prevederile art. II din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 7/2014 pentru modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010:

„Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015, cu excepția prevederilor referitoare la modificarea pct. 67 alin. (2) din Reglementările contabile conforme cu Standardele

Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la pct. 3 din anexa la prezentul ordin, a prevederilor pct. 8, pct. 9 lit. aa) și pct. 10 lit. y), z) și aa) din anexa la prezentul ordin, care intră în vigoare la data publicării.”

— prevederile art. II din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 8/2017 privind modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 și 683 bis din 23 august 2017:

„Art. II. — Concordanțele între conturile noi prevăzute de anexa nr. 1 la prezentul ordin și conturile corespunzătoare prevăzute de Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 și 890 bis din 30 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt prezentate în anexa nr. 2^{*****}), care face parte integrantă din prezentul ordin.”

— prevederile notei de subsol de la pct. 36 lit. q) din anexa nr. 1 la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 8/2017 privind modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010:

„Creditele și creanțele reflectate în contul sintetic de gradul II 3042 „Credite și Creanțe — Investiții păstrate până la scadență” se vor transpune în conturile de credite și creanțe din clasele 1 și 2, dacă sunt evaluate la cost amortizat sau în celelalte conturi din grupa 30, dacă sunt evaluate la valoarea justă.”

^{*}) Republicat în temeiul art. III din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 10/2018 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 și 5 bis din 3 ianuarie 2019, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 și 890 bis din 30 decembrie 2010 și ulterior a mai fost modificat și completat prin:

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 29/2011 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 29 decembrie 2011;

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 2/2013 pentru modificarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 7 martie 2013;

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 7/2014 pentru modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 12 noiembrie 2014;

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 7/2015 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 20 iulie 2015;

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, și a Ordinului Băncii Naționale a României nr. 6/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016;

— Ordinul Băncii Naționale a României nr. 8/2017 privind modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 și 683 bis din 23 august 2017.

^{**}) Anexele nr. 1 și 2 se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

^{***}) Anexa nr. 1 la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 și 890 bis din 30 decembrie 2010.

^{****}) A se vedea și prevederile referitoare la datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

^{*****}) Anexa nr. 2 este reprodușă în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

¹ Directiva 86/635/CEE a fost modificată și completată prin următoarele directive:

— Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L, nr. 283 din 27 octombrie 2001;

— Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L, nr. 178 din 17 iulie 2003;

— Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene seria L, nr. 224 din 16 august 2006.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

